

یکی از زنان دستگیر شده روز عاشورا و محکوم به اعدام در شرایط وخیم جسمی است

چهارشنبه ۳۱ شهریور ۱۳۸۹ - ۲۲ سپتامبر ۲۰۱۰ ✘
بنابه گزارشات رسیده به "فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران"، وضعیت جسمی زندانی سیاسی فرح واضحان یکی از دستگیر شدگان محکوم به اعدام روز عاشورا که از ناراحتی حاد قلبی رنج می برد در وضعیت وخیم جسمی است. بازجویان وزارت اطلاعات از درمان وی در بیمارستانهای خارج از زندان ممانعت به عمل می آورند.

زندانی سیاسی فرح (آلمیرا) واضحان 18 شهریور ماه به دلیل حاد شدن ناراحتی قلبی اش ناچار شدند او را به سی.سی.یو بیمارستان مدرس تهران منتقل کنند. خانم واضحان در حالی که در شرایط وخیم جسمی بسر می برد در دستان و پاهای او را با دست بند و پابند به تخت بیمارستان بسته بودند و در اتاق سی.سی.یو 3 نفر از مامورین سرکوبگر بطور دائم حضور داشتند. این در حالی است که بیماران قلبی که در حالت استراری بسر می برند باید از هرگونه استرس بدورباشند. پزشکان معالج خانم واضحان در بیمارستان مدرس در حال انجام آزمایشات لازم برای درمان او بودند که بازجویان وزارت اطلاعات دستور بازگرداندن وی به زندان اوین را دادند و او با وضعیت وخیم جسمی به زندان بازگردانده شد.

زندانی سیاسی فرح واضحان علاوه بر ناراحتی قلبی که در شکنجه گاه مخوف 209 دچار آن شده است از ناراحتیهای دیگری مانند فقر شدید آهن رنج می برد و این ناراحتی او به حدی حاد است که ماهی یک بار در بیمارستان باید بستری شود. اما از زمان دستگیریش تاکنون از درمان وی خوداری کرده اند و این مسئله باعث شده است که وضعیت جسمی اش وخیم گردد و جان او در معرض خطر جدی قرار گیرد.

زندانی سیاسی فرح واضحان 49 ساله و خانه دار می باشد. او دو روز پس از اعتراضات گسترده عاشورا با یورش مامورین وزارت اطلاعات به منزلشان همراه با همسر و 2 فرزندش دستگیر و به سلولهای انفرادی بند 209 زندان اوین منتقل شدند. همسرش محمد علی معماری 58 ساله و دو فرزندانش (یسنا معماری 25 ساله و مهدی معماری 27 ساله) که 1

ماه در سلولهای انفرادی بسر بردند و در طی این مدت تحت شکنجه های وحشیانه جسمی و روحی بازجویان وزارت اطلاعات قرار داشتند. یسنا معماری دختر خانم واضحان دچار سرطان لنف و در حال درمان بسر می بردند. او به مدت یک ماه در سلولهای انفرادی و تحت شکنجه های غیر انسانی قرار داشت و زمانی که شرایط جسمی اش حاد گردید آنها را بطور موقت از زندان آزاد کردند.

خانم واضحان بیش از 40 روز در سلولهای انفرادی بند 209 تحت شکنجه های جسمی و روحی قرار داشت و بعد آن به بند زنان زندان اوین منتقل شدند. او چند بار به شعبه 15 دادگاه انقلاب برده شد و صلواتی به دروغ به این خانواده گفته بود که او بزودی آزاد خواهد شد و با این وعده ها خانواده واضحان را فریب می داد. زندانی سیاسی فرح واضحان 13 تیر ماه در شعبه 15 دادگاه انقلاب توسط قاضی فرمایشی صلواتی به حکم ضد بشری اعدام محکوم شد.

فردی با نام مستعار علوی و سعید شیخان از سربازجویان و زارت اطلاعات و شکنجه گران بند 209 زندان اوین به او اتهامات واهی و دروغینی مانند؛ محاربه ، تبلیغ علیه نظام از طریق ارتباط با گروهک، توهین به رهبری نسبت دادند.

وکیل خانم واضحان و خانواده اش به این حکم ضد بشری اعتراض کردند و گفته می شود که پرونده او در حال حاضر در شعبه 31 دیوان عالی کشور تحت بررسی است.

فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، صدور حکم ضدبشری اعدام ، نگهداری زندانیان سیاسی با شرایط وخیم جسمی در زندان وعدم درمان آنها که در شرایط حاد بسر می برند را به عنوان یک جنایت محکوم می کند و از کمیسر عالی حقوق بشر ، گزارشگران ویژه زنان و سایر مراجع بین المللی خواستار ارجاع پرونده جنایت علیه بشریت این رژیم به شورای امنیت سازمان ملل برای گرفتن تصمیمات لازم اجرا می باشد.

شش سال حبس برای شیوا نظری آهاری

سه‌شنبه ۳۰ شهریور ۱۳۸۹ - ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۰ *
شیوا نظری آهاری به شش سال حبس توام با تبعید در زندان ایذه و ۷۴ ضریه شلاق محکوم شد.

شیوا نظری آهاری، روزنامه نگار و فعال حقوق بشر از سوی قاضی پیرعباسی، رییس دادگاه شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب به شش سال حبس توام با تبعید در زندان ایذه و ۷۴ ضریه شلاق محکوم شد. به گزارش سایت کلمه، این حکم صبح روز شنبه در شعبه بیست و شش دادگاه انقلاب تهران به شیوا نظری آهاری ابلاغ شد. وی در فرصت قانونی به حکم صادره اعتراض خواهد کرد. این فعال حقوق بشر، ۲۶ ساله که نزدیک به یک سال در زندان اوین به سر برد در این دادگاه به اتهام محاربه، تبانی و اجتماع برعلیه امنیت ملی، اخلاص در نظم عمومی و تبلیغ علیه نظام محاکمه شده بود. شیوا نظری آهاری روزنامه نگار و عضو کمیته گزارشگران حقوق بشر، در دوران حبس خود بیش از ۱۰۰ روز را در سلول‌های انفرادی گذراند. وی در سال ۸۸ و درست یک روز بعد از انتخابات جنجال برانگیز دهم دستگیر و روانه زندان اوین شد. اما پس از سه ماه با قرار وثیقه دویست میلیون تومانی آزاد شد. طولی نکشید که وی بار دیگر در ۲۹ آذرماه وقتی برای شرکت در مراسم تشییع جنازه آیت الله منتظری عازم قم بود دستگیر و زندانی شد. شیوا نظری آهاری اکنون با تودیع وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی و به صورت موقت آزاد شده است.

متد های سازمان سیا ، شکنجه در

زندانیهای عراق

سه‌شنبه ۲۳ شهریور ۱۳۸۹ - ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۰
عفو بین‌المللی: خودکامگی، خشونت‌طلبی و عدم مجازات برای شکنجه‌گران، زندگی روزمره زندان‌های عراق است. 30000 زندانی بدون روند بازپرسی و تماس با دنیای خارج از زندان
Karin Leukefeld

برگردان ناهید جعفرپور

عدم دسترسی به وکلا، عدم وجود شکایت، عدم وجود رابطه با وابستگان، عدم وجود احتیاجات اولیه پزشکی، ایزوله از همه چیز و همه جا، تصویری است که گزارش جدید سازمان عفو بین‌الملل در باره وضعیت نزدیک به 30000 زندانی در زندانهای عراق بما می‌دهد.

در گزارش آمده است که زندانیان با کابل مورد ضرب و شتم قرار گرفته‌اند، از بازو‌ها آویزان گشته‌اند، با شوک برقی و دستگاه دریل مورد آزار قرار گرفته‌اند و سپس به خاطر اقرار اجباری محکوم گشته‌اند.

این گزارش که با عنوان:

«New Order, Same Abuses: Unlawful detentions and torture in Iraq»

(نگهبانان تغییر می‌کنند ولی شکنجه باقی می‌ماند) می‌باشد در روز دوشنبه در لندن علنی گشته است.

بسیاری از زندانیان در نتیجه شکنجه‌ها در زندان جان خود را از دست داده‌اند. خودکامگی و خشونت زندگی روزمره است و زندانها لبالب از زندانی‌اند و زندانها اکثرا در خفا بسر می‌برند. عفو بین‌الملل گزارش می‌دهد "با وجود اینکه آزارهای سیستماتیک و شکنجه‌ها قابل اثبات می‌باشند اما بر شکنجه‌گران گریز از مجازات رهبری می‌کند".

همچنین طبق نظر سازمان‌های حقوق بشری وضعیت درسه منطقه خودمختار کردی مانند شهرستان دوهوک، اربیل و سلیمانیه که زیر نظر نیروهای امنیتی دولت منطقه ای کردی و سرویس امنیتی کردی "آسایش" قرار دارند، مخاطره‌انگیز است. در یک دیدار از زندانهای مناطق کردی در ماه جون امسال ماموران عفو بین‌الملل برای مثال با زندانیانی صحبت نمودند که از موسول یا دهات اطراف موسول می‌آمدند. موسول مرکز شهرستان نی‌نوا است و خارج از منطقه خود مختار کردی قرار گرفته است. سال‌هاست که دعوائی کشنده میان دولت مرکزی عراق و دولت منطقه ای کردی وجود دارد زیرا دولت کردی می‌خواهد کنترل بر این مناطق را داشته باشد.

زندانیان در برابر ماموران عفو بین‌الملل توضیح می‌دهند که آنها

جزء پیشمرگه های کرد می باشند و یا توسط سرویس امنیتی کردی دستگیر شده اند. برخی از آنها از سوی نیروی ارتش آمریکا دستگیر گشته و دست آخر تحویل دولت منطقه ای داده شده اند.

بسیاری از زندانیان قبل از اینکه قانون ضد ترور کردی تصویب شود، دستگیر گشته اند. این افراد تا کنون نه طبق قانون مجازات جدید که سال 2006 تصویب شد و نه طبق قانون مجازات قدیمی عراق که در آن ماده خاصی برای موارد تروریستی وجود ندارد، متهم شده اند. آنچه که مشخص نیست این است که با این زندانیان که تمامی حقوق از آنها گرفته شده است چه خواهد شد؟

در حالیکه اتهام زندانیان منطقه کردی پشتیبانی یا وابسته بودن به گروه های اسلامی است، در زندانهای تحت کنترل وزارت داخلی عراق غالباً زندانیان سنی از مناطق غربی بسر می برند.

صد ها زندانی اما از طرفداران جنبش شیعه المهدی و طرفداران مقتدا الصدر می باشند. هر دوی این گروه ها اپوزیسیون دولت عراقی/آمریکائی و همچنین اشغالگران عراقی بوده و مدتی بر علیه آنها بطور مسلحانه مبارزه می نمودند.

بسیاری از زندانیان مدتهای مدید است که به عنوان مفقود معرفی شده اند و برخی از زندانیان از زمان اشغال عراق در سال 2003 در زندان بسر می برند اما هیچ گاه محاکمه نشده اند. برخی با وجود اینکه مدتهاست که دادگاه یا دادستانی عراق حکم آزادی آنها را صادر نموده است اما همچنان در زندان بسر می برند.

در گزارش عفو بین الملل آمده است " با وجود اینکه در سال 2007 یک قانون عفو عمومی برای آزادی تمامی زندانیان صادر گردید اما همچنان هزاران نفر دستگیر شده اند که هنوز بعد از 6 یا 12 ماه که بستگی به جرمشان دارد، هنوز اتهامشان مشخص نیست و محاکمه نگشته اند".

صدها زندانی محکوم به مرگ شده اند و بسیاری هم اعدام گشته اند زیرا که در زیر شکنجه مجبور به اقرار غلط شده اند. دادستانی عراق در روز دوشنبه گزارش عفو بین الملل را رد کرده و گفت که این گزارش بی پایه و نادرست است.

گزارش مذکور همچنین به نمایندگان سیاسی و نظامی آمریکائی در عراق انتقاد نموده و گفته است که از اواسط سال 2007 آمریکائی ها با وجود اینکه از شکنجه های شکنجه گران مطلع بودند اما در حدود 23000 زندانی به عراقی ها تحویل داده اند و از این روی ارتش آمریکا حقوق بشر را در عراق خدجه دار نموده است.

بوب اوون یک سخنگوی نظامی آمریکائی این گفته عفو بین الملل را رد کرده و می گوید " زندانیان را شکنجه تهدید نمی کند زیرا زندانها طبق استاندارد های بین المللی کنترل می شوند".

در سال 2004 شکنجه های جسمی و روحی و جنسی به زندانیان ابوقریب علنی گشت و آنزمان هم این زندان تحت کنترل آمریکائی قرار داشت. سربازان آمریکائی عکس هائی از شکنجه های نفرت انگیز خود و

زندانیان کشته شده گرفته بودند. آنها بدینوسیله به متدهای اقرار گیری ای که در کتاب معروف سازمان سیا از سال 1963 قید شده بود روی آورده بودند. شکنجه‌هایی که تا به امروز هم از آسیای جنوب شرقی تا آمریکای لاتین و در نهایت در خاورمیانه اجرا می‌شوند.

شیوا نظر آهاری بطور موقت آزاد شد

دوشنبه ۲۲ شهریور ۱۳۸۹ - ۱۳ سپتامبر ۲۰۱۰

شیوا نظرآهاری، فعال حقوق بشر در ایران، شامگاه یکشنبه ۲۱ شهریور ۱۳۸۹ بعد از حدود ۲۶۰ روز با سپردن وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی موقتا از زندان اوین آزاد شد.

نظرآهاری، از موسسان کمیته گزارشگران حقوق بشر، اواخر آذر ماه سال ۱۳۸۸ و در حالی که به همراه تعدادی از فعالان حقوق بشر و حقوق زنان در حال حرکت به سمت قم برای شرکت در مراسم خاکسپاری آیت الله حسینعلی منتظری بود، بازداشت شد.

جلسه محاکمه شیوا نظرآهاری ۲۶ ساله روز ۱۳ شهریور ۱۳۸۹ برگزار و اتهام محاربه، اجتماع و تبانی جهت ارتکاب جرم، تبلیغ علیه نظام و اخلاص در نظم عمومی به او تفهیم شد.

شیوا نظرآهاری یک بار دیگر فردای انتخابات ریاست جمهوری ۲۲ خرداد ۸۸ هم بازداشت شده بود. او آن بار بعد از نزدیک به ۱۰۰ روز بازداشت با وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی آزاد شد.

مادر ندا آقا سلطان: قاتل دخترم را پیدا کنید

دوشنبه ۸ شهریور ۱۳۸۹ - ۳۰ اوت ۲۰۱۰

هاجر رستمی، مادر ندا آقا سلطان، خواستار پیدا کردن قاتل دخترش

توسط مجامع بین‌المللی از جمله دادگاه لاهه و سازمان های حقوق بشری شد.

به گزارش تارنمای کمپین بین‌المللی حقوق بشر در ایران، مادر ندا آقاسلطان، دختر جوانی که در جریان یکی از تجمعات پس از انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته به ضرب گلوله کشته شد؛ اعلام کرد که از پیگیری‌های خانواده برای یافتن قاتل دخترش به نتیجه‌ای نرسیده است.

هاجر رستمی گفت: «هیچ حرفی ندارم به دولت بزنم، تمام این مدت سکوت کردم، فقط از دنیا می‌خواهم به داد من برسند و قاتل ندا را پیدا کنند.»

مادر ندا آقاسلطان از «رفتار توام با احترام» مسئولان سخن گفت و در همین حال از «تلاش گسترده برای تحریف واقعیت مرگ دخترش» گلایه کرد.

«هیچ حرفی ندارم به دولت بزنم، تمام این مدت سکوت کردم، فقط از دنیا می‌خواهم به داد من برسند و قاتل ندا را پیدا کنند»

وی فیلم‌های پخش شده از صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، اظهارات برخی مقامات مسئول، همچون امام جمعه‌ها و عزت‌الله ضرغامی، رئیس صدا و سیما را از جمله این تلاش‌ها دانست.

هاجر رستمی در این باره گفت: «تا به حال سه بار فیلم درست کردند، هر بار حرف قبلی خودشان را نقض کردند، ولی تا آن جایی که من مادر ندا هستم، میدانم، او برای تظاهرات بیرون رفته بود و به دست نیروهای خودشان کشته شده است، غیر از این چیز دیگری نمی‌تواند باشد.»

وی با تاکید بر این که چنین برنامه‌هایی برای آن است که «بگویند مملکت آزادی داریم... در صورتی که اصلاً چنین چیزی نیست»، افزود: «هیچ کس این دروغ‌ها را باور نکرده، نه مردم ایران نه مردم جهان.» مادر ندا آقاسلطان در باره شکایت قانونی از این برنامه‌ها گفت: «وقتی در روز روشن ندا را زدند کشتند من شکایت کردم به هیچ جایی هم تا حالا نرسیدم، بیایم در مورد فیلم شکایت کنم؟ به کی شکایت کنم؟»

هاجر رستمی اعلام کرد که مسئولان حکومتی ایران از ساختن فیلمی در مورد قتل ندا آقاسلطان به وی خبر داده و گفته بودند که «ندا را ما نکشتیم و در این فیلم می‌خواهیم بگوییم ندا را چه کسی کشته است.»

به گفته وی آن‌ها گفته‌اند فیلم خودکشی ندا که از تلویزیون ایران پخش شد را «ما نساخته‌ایم» و می‌خواهیم این بار در فیلمی قاتل ندا را که «یک خانم است» معرفی کنیم.

هاجر رستمی در ادامه افزود: «با ساختن این فیلم‌ها آبروی خودشان را بیشتر بردند.»

مادر ندا آقاسلطان از «فشار ماموران امنیتی» برای ضبط مصاحبه تلویزیونی با خانواده آقاسلطان سخن گفت و اضافه کرد: «گفتم من قاتل ندا را می‌شناسم و به همین دلیل در صدا و سیمای شما هیچ وقت نمی‌آیم... صدا و سیمایی که رئیس‌اش آقای ضرغامی باشد که گفته است؛ ندا هنرپیشه بوده، فیلم بازی کرده و چشم‌هایش را به آن حالت در آورده، من در چنین صدا و سیمایی نمی‌آیم.»

هاجر رستمی تماس با کمپین بین‌المللی حقوق بشر در ایران را موقعیتی دانست تا از این طریق درخواست خود از سازمان‌های جهانی و دادگاه لاهه را برای شناسایی قاتل فرزندش اعلام کند.

ندا آقاسلطان متولد ۳ بهمن ۱۳۶۱، یکی از کشته شدگان وقایع پس از انتخابات بحث‌برانگیز ریاست جمهوری ایران، روز شنبه ۳۰ خرداد ۱۳۸۸ در محله امیرآباد به ضرب گلوله کشته شد و تاکنون هیچ کس مسئولیت قتل وی را بر عهده نگرفته است.

طی ماه‌های پس از قتل وی، صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و برخی مقامات دولتی در چندین نوبت، روایت‌های مختلفی از مرگ وی ارائه داده‌اند.

محمدامین آگوشی، زندانی کرد محکوم به اعدام دست به اعتصاب غذا زد

جمعه ۲۹ مرداد ۱۳۸۹ - ۲۰ اوت ۲۰۱۰
محمدامین آگوشی زندانی کرد محکوم به اعدام در اعتراض به محدودیت‌های اعمال شده در زندان دست به اعتصاب غذا زد.
محمد امین آگوشی، زندانی کرد محکوم به اعدام که در زندان مرکزی ارومیه محبوس است، از روز یکشنبه ۲۴ مردادماه ماه سال جاری، دست به اعتصاب غذا زده است.

بنا به گزارش آژانس خبری موکریان اعتصاب آگوشی در اعتراض به محدودیت‌های اعمال شده در قبال وی در زندان و نگهداری در بند

قاتلین است.

شایان ذکر است که محمد امین آگوشی (معلم بازنشسته) به همراه ایرج محمدی و احمد پولادخانی به اتهام مشارکت در جاسوسی حدود یک سال پیش بازداشت و از سوی شعبه دوم دادگاه نظامی آذربایجان غربی به اعدام (تیرباران) محکوم شدند، که رای صادره پس از اعتراض توسط متهمین از سوی شعبه ۳۱ دیوان عالی کشور عیناً تایید شد.